# נועם אלימלך — מסעי



ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. נ"ל דהנה לכאורה יש לדקדק. א' שהיה לו לכתוב "ויכתוב משה את מסעיהם" ומלת "מוצאיהם" הוא מיותר ואין לו פירוש לכאורה. וגם למה נכתבו המסעות הללו וכמו שדקדק רש"י ז"ל. ועוד למה נכתב בכל מסעי "ויחנו" והיה די בכתבו "ויסעו בני ישראל מרעמסס לסוכות" וכן כולם.

אך הענין דהנה מ"ב מסעות נכתבו כאן רמז למ"ב עולמות. והנה יש עולם שהוא דין ויש עולם שהוא רחמים ויש עולם שהוא משותף ברחמים, וכן כל עולם ועולם מיוחד לעצמו כל אחד למצותו ותיקונו, אך מחמת שיש בני אדם המקלקלים במעשיהם אשר לא טובים ופוגמים חלילה באיזה עולם, זה נקרא בשם מסעי ע"ד "ויסעו מהר ההר" דאיתא בזוהר פ' חוקת דנטלי מלאלפא תלמודא כו' ע"ש לשונו, וצריך הצדיק לתקן מה שקלקלו עולם, וזה נקרא בשם חנייה ע"ד שאמר הכתוב "ויחן ישראל נגד ההר", ולכן נאמר "ויסעו ויחנו", ר"ל מה שנסעו מקדמונו של עולם קצת וקלקלו באיזה עולם, "ויחנו" פירוש שהיו הצדיקים שביניהם מתקנים כנ"ל, לכן בפסוק "ויחנו ברתמה" פירש רש"י בפירושו על שם הלשון הרע של מרגלים נקרא המקום רתמה, על שם גחלי רתמים ע"ש, ולא פירש כן בשאר מסעות, בשביל שזה החטא היה בגלוי שהוא חטא המרגלים, וזהו "ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם", פירוש היינו מה שהצדיקים מוציאים בפיהם בכחם בפנימיותם הקדושה, הם מתקנים את המסעות כנ"ל.

וזהו (תהילים סה, ט) "ויראו יושבי קצוות מאותותיך", ר"ל יושבי קצוות הם הצדיקים היושבים תמיד על הקצוות, דהיינו על ב' קצוות, לתקן ולהמתיק הדינים ולעורר הרחמים, ע"ד "יעקב איש תם יושב אהלים" פירוש ב' אהלים היינו דין ורחמים, ומפרש הפסוק לה' שהצדיקים נוטלים ראיה לזה "מאותותיך", פירוש והצדיקים הם נוטלים ראיה מן התורה הקדושה, שכן נראה מאותיות התורה, כאשר מצינו בהתורה לכאורה תיבות ואותיות יתירות, כמו המסעות הנ"ל שצריך אומד למה נכתבו, ומלת "ויחנו" הוא מיותר לכאורה, אלא שהתורה רמזה בזה שהצדיקים תקנו הכל, כל מה שקלקלו אותו כנ"ל, ולפעמים היו ממתיקים הדינים שנתעוררו ע"י המעשה לא טוב, ולפעמים היו מעוררים רחמים כל עולם לפי ענינו, ולכן הצדיקים הבאים אחריהם יוצאים בעקבותיהם ועושים ג"כ כמעשיהם בב' קצוות כנ"ל, וזהו "מוצאי בקר" ר"ל שהם ממציאים ופועלים רחמים הנקרא "בקר", "וערב תרנין" הם הדינים הנקראים "ערב" וממתיקים אותם לרחמים, ונמצא גם הם מרננים ברנה ושמחה ואור ליהודים. אמן.

וזהו פירוש "מעולם לא לן אדם בירושלים ועבירה בידו", וכבר דקדקתי בו עיין לעיל, ולפי דרכנו פירושו דהדין נקרא לשון "לינה" שהוא ערב כנ"ל, ומי שבידו להתפלל ולהמתיק אותם ואינו עושה זאת הוא נקרא חוטא, כמו שאמר הכתוב "גם אנכי חלילה לי מחטוא מחדול להתפלל", וזהו "לא

לן אדם", דהיינו שלא היה איזה דין חלילה על איזה אדם ולא היו ממתיקים אותו, זה לא היה כלל, וזהו "ועבירה בידו" פירוש שלא היתה המכשלה הזאת תחת ידם שיראו איזה דינין ולא היו מתפללים וממתיקים, כי תיכף ומיד התפללו ופעלו בתפילתם הזכה ועובדות הכשרות להמתיק הכל ולהפכו לרחמים.